

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.078
7 abril 2017

la veu

de Benicarló

1'70 euros

Aprobat el pressupost del 2017 amb l'increment d'1.000.000 €

Climaestrat

CLIMATITZACIÓ & REFRIGERACIÓ

Avda. Maestrat, 15 Benicarló 964 46 00 77 E:mail:clima@climaestrat.com

RÈCORD MUNDIAL, A BENICARLÓ, DEL NADADOR ROBERTO ALBERICHE

1078

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Pressupost municipal

Resulta una obvietat que aprovar el pressupost municipal és la feina més important que se li planteja a un ajuntament per a poder tirar endavant el seu projecte de futur. El del nostre ajuntament, en aquest cas, ja va una mica endarrerit, tot i que tampoc és una cosa exagerada veient com es funciona en d'altres ajuntaments o en d'altres administracions superiors.

Si ens fixem en el nostre, en el de Benicarló, aquest retard repercutirà, es vulga o no, en el seu desenvolupament futur atés que una cosa es aprovar-lo i una altra executar-lo. I la seua execució futura depén del fet que s'acomplisquen els tràmits legals i, sobretot, que ningú els impugne, perquè llavors la cosa encara es pot endarrerir prou més. I a casa nostra trobem una situació que, segons denuncia l'oposició, pot afavorir que açò succeïssa: les objeccions que ha ficat la intervenció municipal.

I que vol dir que la intervenció municipal ha ficat objeccions al nostre pressupost municipal? Simplement que, en la seua consideració, està en desacord amb el contingut dels actes examinats o amb el procediment que s'ha seguit per a la seua adopció. I que pot comportar açò? La suspensió de la seua tramitació fins que aquest acte concret no se subsane. Tot i això, l'administració pot no acceptar l'objecció mitjançant el procediment de discrepància i continuar endavant. També pot passar que la intervenció municipal fique damunt la taula el procediment per alçar les objeccions plantejades i, aleshores, el pressupost quedaria net.

Farragós, sens dubte, tot el que té a veure amb aquest món de les finances municipals que, en bona lògica, hauria de tenir un sistema que tal com diu la norma, equilibre els principis de celeritat i eficàcia en el procediment administratiu, amb el principi de legalitat en l'aplicació i obtenció de recursos públics, combinant convenientment la fiscalització prèvia, amb l'establiment d'actuacions comprovadores posteriors.

Veurem la celeritat amb la que continua el nostre pressupost que, per cert, com a curiositat, va ser aprovat amb el vot de qualitat de l'alcaldeessa atesa la falta d'un regidor del govern.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CICLE DE CONFERÈNCIES: "EINES PER A UN PLANETA QUE RESPIRA"

"La memòria de les llavors"

A càrrec de Héctor Molina

Agricultor i director del projecte "el3ments (Sun, Water & Land)"

Benicarló, 07 d'abril de 2017

19:30 h. Sala d'actes de Caixa Rural de Benicarló (CS)

Avda Joan Carles I, 18

Organitzen:

Col·laboren:

CONTACTA AMB

"LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: @Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

Copisteria-Llibreria

GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamany Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
 -Llibreria General i Musical Tel.: 964 475 698
 -Papereria e-mail: lc1grevol@telefonica.net
 www.copisteriagrevol.com

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia
diari digital de benicarló

Aprovat el pressupost del 2017 amb l'increment d'1.000.000 euros

text REDACCIÓ

Benicarló va aprovar els seus pressupostos municipals per al 2017. Ho feia en una sessió plenària extraordinària en la qual els comptes rebien el vot en contra del PP i Ciutadans. D'altra part, s'alçaven les objeccions presentades per la intervenció municipal y se resolía la discrepància, també de l'interventor, pel que fa al pressupost general. De fet, l'aprovació va necessitar d'una segona volta i el vot de qualitat de l'alcalde per a tirar-ho endavant per l'absència de l'edil Josep Barberà.

QUÈ S'HA INCLÒS?

El regidor d'Economia i Hisenda de l'Ajuntament de Benicarló, Carlos Flos, era l'encarregat de detallar el contingut del Pressupost General de l'Ajuntament per al 2017 i que suma un total de 22.768.917,43 euros, una xifra que suposa un increment d'un milió d'euros respecte del pressupost de 2016. Segons va explicar Carlos Flos, «es tracta d'un pressupost que aposta d'una manera decidida per donar un impuls econòmic i social al municipi i que, per primera vegada, permetrà executar inversions amb fons propis». En el pressupost ja s'ha inclòs la part corresponent dels fons europeus que l'Ajuntament de Benicarló rebrà per a dur a terme l'EDUSI (Estratègia de Desenvolupament Urbà Sostenible Integrat).

Pel que fa a les inversions, Flos va remarcar que «hem incrementat el capítol en 700.000 euros i només s'ha demanat 1,2 milions en préstec». En aquest capítol destaquen alguns dels projectes que marcaran l'acció de govern durant els propers mesos: la rehabilitació de la casa del carrer Major, coneguda com a casa de Doña Fidencia (250.000 euros), l'adequació de la plaça de l'Estació (180.000 euros), l'adequació de la planta baixa de l'edifici administratiu del carrer del Doctor Pera per a instal·lar un punt d'atenció i informació a la ciutadania (150.000 euros), la climatització del Mercat Municipal (236.000 euros) o la il·luminació de les vies públiques amb criteris d'eficiència energètica (250.000 euros). També es duran a terme altres inversions, com l'asfaltat de diversos carrers de la ciutat (60.000 euros), la compra d'un tractor per a tasques de neteja (75.000 euros), instal·lacions d'allotjament temporal per a animals de companyia abandonats, en col·laboració amb Soscan (30.000 euros), la reposició de la pista esportiva del Casal Municipal (50.000 euros) i de la pista del Passeig Marítim (25.000 euros) o la rehabilitació del local del carrer del Tossal de les Figueres (50.000 euros).

En l'apartat de despeses, destaca el capítol de personal (8,7 milions d'euros), que inclou un increment del 6,8% respecte de l'any passat. En aquest sentit, el regidor va voler remarcar que el pressupost preveu la contractació de nous agents de Policia Local, operaris per a la Brigada Municipal,

ve de la p gina anterior

personal per al Departament de Turisme i administratius que es destinaran a diversos departaments de l'Ajuntament.

També s'inclouran en el capítol de despeses nous programes per a l'Àrea de Benestar Social, manteniment i creació de nous programes esportius, manteniment d'instal·lacions esportives, campanyes de turisme, cursos de formació i orientació laboral, dos tallers d'ocupació i un Pla d'Ocupació Local que estarà dotat amb 100.00 euros. S'han consignat 100.000 euros més per a pressupostos participatius i s'ha mantingut l'aposta pels Premis Literaris Ciutat de Benicarló. Pel que fa a l'Àrea d'Urbanisme, s'ha previst l'elaboració d'un Pla Especial per al Casc Antic. En el capítol d'ingressos, s'ha previst un total de 10 milions d'euros en concepte d'impostos directes (IBI, IAE, Impost de vehicles), 123.776 euros en impostos indirectes (llicències d'obres) i 4,1 milions d'euros per taxes, preus públics i altres ingressos (subministrament d'aigua, recollida de residus, taxes de cementeri, taxa d'expedició de documents, guals, multes, ingressos de festes, etc). L'aportació de les diferents administracions serà de 6,4 milions d'euros, mentre que els ingressos patrimonials (cànons, zona blava, etc.) s'han previst en 108.749 euros.

QUÈ DIU L'OPOSICIÓ

Juan Antonio Mañá, portaveu del PP, va lamentar que els comptes arribaren al ple "sense temps per a estudiar-los, malgrat haver tardat tres mesos a fer-los". Mañá va recordar que "només hi ha hagut una comissió informativa". A més, va sostenir que "el capítol d'ingressos està unflat. Cal tenir en compte que al voltant d'un 15% del previst no s'arriba a cobrar per diferents circumstàncies, per la qual cosa no podem pressupostar al màxim". D'altra banda, l'edil popular va lamentar que "en la relació de llocs de treball no està l'expedient acabat, faltaven informes tècnics". El regidor de PP de Benicarló, José María Serrano, va criticar la tardança

amb la qual el tripartit format per PSOE, Compromís i ERPV ha aprovat els pressupostos municipals 2017 i denunciava que s'hagen tirat endavant amb l'informe en contra de l'interventor municipal. Per a Serrano, "mai durant els diferents governs municipals del PP es va aprovar cap pressupost amb informe en contra de l'interventor. Este és el nou estil de governar de l'alcaldeessa, Xaro Miralles, aprovar els comptes municipals, amb els informes en contra dels tècnics de l'ajuntament".

Serrano també ressaltà el fet que s'hagen eliminat algunes bases d'execució "amb l'objectiu de que els pressupostos no estiguen tan fiscalitats per part d'intervenció i això és transparència zero, és a dir, el contrari del que ells prediquen". Pel que fa al capítol d'ingressos i despeses Serrano també va ser crític: "D'este pressupost em sorprèn que els ingressos estiguen inflats en 1.500.000€, ingressos que a priori ja se sap que no els ingressaran, i la despesa corrent augmenta en gairebé 900.000€. Perquè no baixen l'IBI que van pujar l'any passat en comptes de pujar les despeses una quantitat que serà per a bombo i platillo i lluíment personal?"

Serrano també denunciava que només s'hagen executat un 20% de les inversions plantejades al pressupost del 2016, mostra de la manca de gestió de l'actual equip de govern, i lamentava, la tardança amb la qual s'ha presentat el pressupost 2017. En este sentit, el regidor del PP ha advertit que "Xaro Miralles està batent rècords: presenta els comptes anuals amb 4 mesos de retard i aprova els pressupostos tardíssim. Hem acabat el primer trimestre de l'any i com molt prompte, el pressupost 2017 entrarà en funcionament a principis de maig, sempre i quan no es presenten al·legacions".

De la mateixa opinió eren els representants de Ciutadans. Benjamín Martí lamentava que "l'ajuntament està fent poc pels empresaris, que són els que, en definitiva, alcen el poble. Un 60% de l'ocupació que es genera al nostre poble és del sector serveis. Ens agradaria que l'ajuntament invertira en millorar el comerç, agricultura o pesca, que ajude a generar llocs de treball".

LA RENOVACIÓ DEL DNI

text NAT LIA SANZ

Un equip de l'oficina de renovació del DNI es traslladarà a Vinaròs aquest mes. Durant la seua estada, com va anunciar l'alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles, atendran a part de la llista d'espera de Benicarló. És per açò que ha demanat que «els que es van apuntar en la llista d'espera durant el mes de juny, estiguen atents ja que seran cridats per telèfon per a citar-los». En aquesta tanda, es renovaran 150 documents dels inscrits. Miralles va lamentar que «des de novembre no havien vingut a renovar documents. És una vergonya». També va criticar que els benicarlandos s'hagen de traslladar a Vinaròs per a realitzar aquest tràmit, quan «es va condicionar la Cambra Agrària perquè es pogueren instal·lar en ella cada vegada que vingueren». Entre els treballs que es van realitzar, es troba la millora de la connexió i la inversió necessària per a dotar una oficina amb les comoditats que requereixen els funcionaris que realitzen aquest treball. «La meua reivindicació és que vinguem ací i ho demanarem per escrit», va concloure Miralles.

La comissaria administrativa de la Policia Nacional està instal·lada en dues plantes de l'edifici municipal del Pirulí de Vinaròs. El servei, que es va inaugurar en el 2015, estava encaminat a gestionar tràmits d'estrangeria i l'expedició de passaports o del DNI. Es pretenia evitar als més de 100.000 veïns que habiten en l'entorn haver de realitzar desplaçaments fins a altres ciutats. No obstant açò, el seu funcionament no és regular per falta de funcionaris. En aquest sentit, el delegat del Govern a la Comunitat Valenciana, Juan Carlos Moragues, va

confirmar en un comunicat que «el Ministeri de l'Interior ha complit el seu compromís de disposar de servei permanent d'expedició del DNI i de Passaport en la Unitat d'Estrangeria i Documentació del municipi de Vinaròs». Moragues va explicar que els serveis centrals de Prefectures Superiors i comissaries provincials i locals de Policia Nacional van convocar sis places per a cobrir sis vacants de la Unitat d'Estrangeria i Documentació de Vinaròs, de manera que el municipi disposarà d'un servei permanent per a l'expedició del DNI i el Passaport tant per als habitants del municipi com per als de les poblacions de la zona.

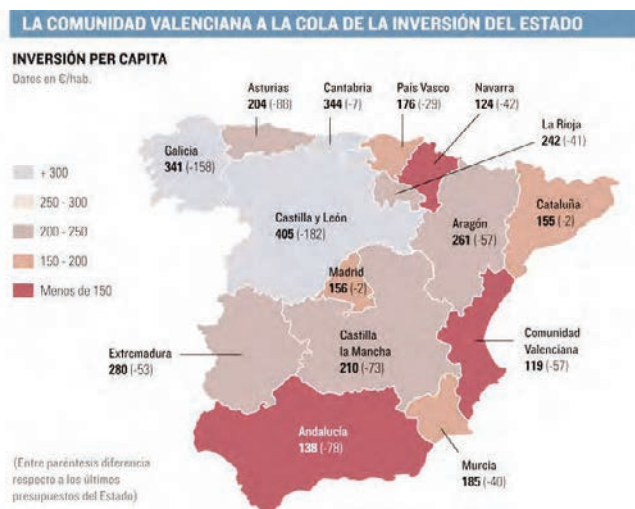
De les sis places, dues d'elles són per a agents de la Policia Nacional i a l'altres quatre podran accedir funcionaris dels Cossos Generals dels grups C1 i C2. D'aquesta manera, segons va informar la Delegació del Govern, el Ministeri de l'Interior» compleix el compromís amb els ciutadans i ciutadanes de Castelló, ja que va ser el delegat del Govern qui va arrebregar les reivindicacions en una de les seues visites a la província i ha sigut la Policia Nacional qui aquest dijous va convocar les vacants». La dotació d'una plantilla fixa a Vinaròs, que venien reclamant sindicats com a Unió Federal de Policia (UFP) evitarà el desplaçament obligat des de Castelló de funcionaris i policies. Açò permetrà que el DNI de la capital de la Plana no es veja afectat per la marxa d'aquests funcionaris al Baix Maestrat.

MISÈRIA PER AL PAÍS VALENCIÀ

text NAT LIA SANZ

Malgrat l'expectació en les files populars, el president del Govern, Mariano Rajoy, va evitar diumenge passat concretar les inversions reservades a la Comunitat Valenciana en el projecte de Pressupostos de l'Estat per a enguany.

La veritat és que tampoc tenia molt que oferir. Els comptes públics de 2017, representen un nou revés per als interessos valencians. Amb inversions per valor de 589,18 milions d'euros, la regió pateix una retallada del 33% (12 punts més que la mitjana estatal) i queda relegada a la cua en despesa per habitant, amb només 119 euros. Són 66 menys que la mitjana nacional i contrasten amb els 405 euros que rebrà cada ciutadà de Castella i Lleó, l'autonomia que acredita un millor ràtio en aquest indicador. Després de la lleu millora del passat exercici, les tres províncies valencianes tornen a experimentar una caiguda en les inversions de l'Executiu central. La Comunitat torna a les xifres de 2014, el pitjor any de l'última dècada, i se situa molt lluny d'aconseguir el 10% de la inversió regionalitzada, que és el percentatge que, segons el Consell i els empresaris, li correspondria a l'autonomia per

seu pes demogràfic i econòmic. En aquesta ocasió, la despesa real de l'Estat amb prou faenes representa el 6,9%.

Amb unes xifres que alimenten el discurs del greuge i la discriminació, el president de la Generalitat, Ximo Puig, va aprofitar per a arremetre contra el Govern central. Per al també líder dels socialistes valencians aquests comptes «made in Rajoy» són «indignants» i, de fet, va anunciar una «resposta» immediata per part dels grups parlamentaris.

CARLOS ESCURA BRAU, NOU PRESIDENT DE LA PENYA SETRILL

text PENYA SETRILL

Tenim el goig d'anunciar-vos que des del 31 de març de 2017, el nou President de la Penya, aprovat per unanimitat dels molts socis assistents a l' **A s s e m b l e a** Extraordinària, és **CARLOS ESCURA BRAU** (soci núm. 32).

EL MUCBE DEDICA UNA MOSTRA A L'ESCUPTOR SEBASTIÀ MIRALLES

text REDACCI

La primera de les grans exposicions que el Mucbe dedicarà enguany a artistes valencians de primer nivell és la de l'escultor vinarossenc Sebastià Miralles, que s'inaugurava dijous. La mostra recull els treballs, alguns d'ells inèdits, de l'última etapa de vida de l'artista, que va faltar el passat mes de febrer.

El Mucbe inaugurarà demà dijous l'exposició «Punt i a part», una mostra que sorgeix de

la voluntat de l'escultor Sebastià Miralles de presentar els treballs realitzats durant els seus últims anys de vida, alguns d'ells inèdits i que no s'han exposat mai. Les 35 peces seleccionades, moltes d'elles creades durant el període 2008-2011, tenen clares referències personals i poètiques, on es pot veure el treball de l'escultor vinarossenc en estat pur: escultures netes, senzilles, de línies molt definides, i per damunt de tot, una obra molt poètica. Els materials utilitzats són bàsicament el ferro i la fusta i pel que fa als colors, els rojos, grisos, negres i blaus marquen el cromatisme de l'exposició.

Sebastià Miralles (1948-2017) ha ocupat un lloc rellevant dins del panorama artístic valencià en les últimes quatre dècades, no només pel seu prolongat itinerari expositiu sinó per la seua aportació fonamental al llenguatge de l'escultura. Seguidor del constructivisme rus, alumne i admirador d'Oteiza i Chillida i dels surrealistes, Miralles va estudiar escultura en l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Carles de València i de Sant Jordi de Barcelona. Es va llicenciar per la Facultat de Belles Arts de Barcelona i va ser doctor per la Facultat de Belles Arts de la Universitat Politècnica de València, on també va ser professor del Departament d'Escultura des de 1981 a 2008. Va compaginar el seu treball docent amb el d'escultor i va exposar les seues obres per les ciutats europees i espanyoles més importants.

L'exposició es podrà visitar fins al 7 de juny.

L'AJUNTAMENT PUBLICA UN LLISTAT DELS EDIFICIS DE MÉS DE 50 ANYS

text REDACCI

El Departament d'Urbanisme ha publicat al web municipal el llistat dels edificis que, des del 2017, tenen més de 50 anys d'antiguitat. L'objectiu és facilitar l'elaboració dels informes d'avaluació dels edificis, obligatoris per llei a partir de juny de 2018 i necessaris per a poder accedir a les ajudes públiques.

Davant de la petició de diversos sectors econòmics i tècnics de Benicarló, el Departament d'Urbanisme ha fet un recull dels edificis que tenen una antiguitat superior als 50 anys i l'ha publicat al web municipal per tal que estiga a disposició de totes les persones interessades. Aquesta mesura ve derivada de l'obligatorietat de tots els edificis de més de 50 anys de disposar d'un Informe d'Avaluació de l'Edifici, que es recull en la Llei del Sòl i Rehabilitació Urbana.

Segons aquesta llei estatal, amb l'objectiu de garantir la qualitat i sostenibilitat del parc edificat, els edificis d'habitatges col·lectius que el 28 de juny de 2013 tingueren més de 50 anys estan obligats a disposar d'aquest informe en data 28 de juny de 2018 com a màxim. La norma també estableix que els edificis que vagen complint els 50 anys amb posterioritat al 28 de juny de 2013, disposen de cinc anys per a obtenir l'informe.

Un informe que també és necessari, independentment de l'antiguitat de l'edifici, per a acollir-se a qualsevol tipus d'ajudes públiques per a realitzar obres de conservació, accessibilitat universal o eficiència energètica, inclòs el Pla Renhata 2017 de la Generalitat per a la reforma interior d'habitatges. En aquest sentit, cal recordar que, tal i com va anunciar l'alcalde la setmana passada, l'Ajuntament de

Benicarló s'adherirà en breu a la xarxa OIR de la Generalitat (Oficina d'Informació a la Rehabilitació), a través de la qual es crearà un punt d'informació municipal per a consultes relacionades amb obres de conservació o rehabilitació. «L'objectiu d'aquest nou servei -ha dit Xaro Miralles, responsable del Departament d'Urbanisme- és facilitar a la ciutadania tota la informació sobre les subvencions que atorga la Conselleria per a la rehabilitació d'habitatges i edificis i oferir tota l'ajuda necessària en el procés de tramitació».

L'alcalde ha remarcat que la política d'ajudes a la rehabilitació d'habitatges «no només redunda en benefici dels propietaris i del paisatge urbà, sinó que a més impulsa l'activitat dels sectors econòmics que depenen en bona part de la construcció, com la fontaneria, l'electricitat, la pintura o el moble».

7^é Drets lingüístics

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Ajuntament de Benicarló | aviva Agència de Promoció del Valencià

el tempir

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Abans de començar amb la meua ració de paraules d'aquesta setmana, sento l'obligació d'expressar un sentiment que, des de fa uns dies, em turmenta i no em deixa dormir. Tot és perquè no ho entenc i, per més que li pego voltes, no arribo a comprendre el motiu ni la finalitat d'aquesta decisió. Tampoc no pretenc que ningú m'ho explique perquè, com tantes altres coses a aquesta vida, ben aviat en fugirà del pensament i tornaré al meu estat de natural encefalograma pla on tan be visc i tants pocs problemes em dona. Què vol que li diga, senyora Garcia? Quan un acull dins del seu si una criatura com aquesta, cosa molt desfer-se d'ella. És com si alguna cosa s'estriparia al teu interior, com si et tragueren una part vital del teu cos o com si l'ànima et quedés òrfena de pare i mare. A més a més, allò que ha vingut a intentar omplir el buit que en ha deixat, encara fa que em senti més deseparat. Perquè no podem pretendre substituir un tot, una cosa compacta, una fortalesa sense esquerdes per tres parts separades que pretenen dir molt i no diuen res. Sí, benvolguda senyora Garcia, Benicarló ha deixat de ser un poble "con acento religioso". Es veu que l'accent se'ns ha quedat a la lletra "o" del seu topònim. Ara allò que em plantejo és si l'autor d'aquesta iconoclasta decisió ha constatat la realitat i ho ha volgut deixar ben palès retirant una suposada característica del nostre poble que ja no el representa. Una vegada llançat al poal de les frases oblidades, tocava buscar un substitut, perquè ja se sap que una festa sense eslògan no és res. Llavors han buscat tres paraules com a compendi d'allò que representen aquests dies que ens venen al quals es commemora la passió, mort i resurrecció de Jesús de Natzaret. Tres paraules que pretenen dir molt. Pretenen. Comencen per "tradicció", continuen per "silenci", i acaben amb "fervor". Tradició de gairebé dos mil anys i figures relativament recents. Silenci, que no és absència de soroll. Fervor que no es demostra amb la gent que assisteix al novenari. Però encara eu no ho parega, a mi em sembla bé. Bé està canviar, bé està innovar i, fins i tot, copiar. Al nostre poble som mestres

amb això d'imitar allò que fan a altres llocs. No passa res. Ara els que ho senten, que visquen aquests dies amb coherència, perquè hi ha molts que només ho són de façana.

Tema de portada. El nostre Batman particular torna amb les bones temperatures per tal d'acabar amb els mosquits sense emprar productes químics. Tant de bo siga així, perquè cinquanta-cinc quilos de mosquits per cada pardalet, són molts de mosquits, i ben segur que s'ha de notar. Un altre problema poden ser dels defecacions dels animalets, però no es pot tindre tot. Em sembla la millor solució.

Torna a sobrevolar el fantasma del famós i anhelat AVE, invent nefast que ens ha portat a la ruïna pel seu elevat cost i l'ingent quantitat de diners que s'han dilapidat per caprici dels polítics. Aquesta infraestructura ha servit, entre altres coses, per a portar els "señoritos" de Sevilla a Madrid i viceversa, per a construir macro estacions a descampats al mig de no res sense cap utilitat i per a que l'alcalde i polític de torn es posen una medalla davant els seus votants babaus. Una de les coses que també porta aquesta demostració de modernitat és la gran quantitat de trens de rodalies que han deixat de funcionar i les estacions que han caigut en l'abandó total. És lo preu del progrés dels progrés. Tancar estacions, reduir personal, llevar parades de trens, deixar a pobles incomunicats que veuen passar de llarg aquestes meravelles de la megalomania dels nostres polítics i, sobretot, sempre mirant a la capital de l'estat, llum i guia del nostre incoherent i desastrós sistema radial de camins de ferro. Però això sí, el corredor mediterrani, que siga una via de tercera, que ja tenim la meseta castellana per a enfonsar diners.

Sis pàgines dedicades als esports. Potser s'haurien de començar a plantejar la possibilitat de publicar un setmanari esportiu local, una espècie de separata d'aquesta revista, però amb vida independent. Així li donen feina al senyor Peris, el posen de director i segur que, a la llarga o a la curta, tenen una publicació esportiva amb final feliç inclòs.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

A la infantesa, pedrades!

Va, que després dels titulars que la setmana passada vam introduir a cada tafaneria, per allò de la "b" i la "v", segur que el Lector, que també ho veu tot, ja deu estar esmolant la ploma per ficar cullerada i deixar-nos apanyats. Però bé, nosaltres a la nostra i així, ací us portem una nova píndola dels nostres amics de la policia municipal, que avui ens transporten a la mes tendra infantesa. Mireu el que comentaven en un dels seus partes: *"17:11 Menores tirándose piedras entre ellos en la Calle del Puerto. La Patrulla se entrevista con los padres de uno de los menores implicados"*. Tal com ens entretenièm antigament! I és que alguns tafaners ja tenim una edat i al llegir aquestes paraules automàticament hem recordat aquells moments en què no hi havia ni mòbils, ni tauletes, ni vídeo, ni ... una tele en blanc i negre qui la tenia, i ens passàvem el temps jugant al carrer. Tocaven les cinc, i quan sorties d'escola, agafaves el berenar i fins que no es feia fosc no tornaves a casa. Quins temps aquells en què els carrers eren vida i les diferències les solucionàvem a pedrades. Com a molt acabaves amb algun bony al cap i després una altra vegada tots amics a tornar a jugar. Ací tenim una colla de xiquets feréstecs, que encara en deuen quedar! Xeic, si ho haurien de potenciar! Acaçar-se a pedrades no cal, encara que tampoc passaria res ja que als carrers d'ara els costaria de trobar-les, però potenciar que els xiquets juguen al carrer ja estaria bé! Com ens fem vells!

Ous abans de Pasqua

No acabem amb els nostres amics municipals i continuem amb el llançament d'objectes, en aquest

cas d'ous. Deia així l'atestat en qüestió: *"22:33 Se recibe llamada comunicando que en la Calle Morella están tirando huevos a las personas que pasan por allí. A la llegada se encuentran numerosas personas sin poder identificar el punto exacto del lanzamiento"*. Ací la cosa s'ha complicat i no localitzen els llançadors d'ous. A vore, una pedra és una pedra, però un ou, un ou s'esclafa i et deixa empastifat. No sabem qui els llançava ni des d'on ho feien, ara, això de trobar el punt exacte del llançament devia tindre alguna mena d'utilitat tècnica per esbrinar qui o quines persones ho havien fet. Certament, són un CSI. De totes maneres, com sempre, el millor de tot és la qualitat sintàctica, plena de giragonses i racons, de la segona oració, que ara ja es mereix la cursiva: *A la llegada se encuentran numerosas personas sin poder identificar el punto exacto del lanzamiento*. Es troba la gent allí? Hi queden expressament per ser diana

del llançament i jugar a identificar la finestra de l'agressor o agressors? No és possible identificar les persones o el punt exacte del llançament? Un món ple de misteris, el de la llengua en mans de la policia local...

Al Cèsar, el que és del Cèsar.

Ja s'ha acabat allò de *l'asento reliquioso*? Ho diem perquè aquesta setmana les xarxes socials han anat ben plenes de comentaris sobre el fet que, diuen, l'Ajuntament ha deixat sense subvenció alguna entitat de les que treballen a Setmana Santa. I clar, quan ací es fa algun menyscapte de la "cultura" religiosa, a qui se li aventen els gossos, amb raó o sense? Òbviament, el regidor Barberà! Tot i que segurament no tinga res a veure amb la història, com per a alguns és com el dimoni amb cua, el personal ja s'hi ha despatxat a gust i l'han deixat, com se sol dir, a caldo de gatet. Menys bonico li han dit de tot! Fins i tot el buscaven a la processó del Cristo, a la qual no havia anat mai. Xeic, però si tenim entès que estava de vacances. Si fins i tot va faltar al Ple de pressupostos! Com havia d'anar? Sí, que sí, que la mà de Barberà, diuen, és allargada i pot molt. Fins i tot sense estar. Nosaltres, que ens agrada parlar

ve de la p gina anter:

l'orella quan sentim campanes, hem anat estirant un fil d'ací i un d'allà i, segons sembla, això de donar subvencions a entitats no constituïdes no es pot fer. I clar, si diuen els de la Setmana Santa que ells no volen constituir-se com a associació per a concursar amb els mateixos drets i deures, ni més ni menys, que la resta d'associacions culturals, o fins i tot signant un conveni fent d'aquests dies un atractiu turístic (com a molts pobles de l'estat), aleshores què volen? Rebre la gratificació per la gràcia de Dios, com es feia escriure aquell als duros i a les pessetes? Està clar que el que guarda les peles és de la terra i, si no s'acompleix el que diu la llei, ell no amolla la mosca. I, de tota manera, no estem en un estat aconfessional? Doncs... haurien d'estar contents i pagats que l'alcalde presidisca totes les processons i romeries... És el que mana la llei. I com diu Mariano, la llei, a la terra, l'han de complir tots. És el que hi ha!

Vacances intempestives

Com havíem comentat a la tafaneria anterior, el nostre estimat regidor, que segurament és més punxat que el toro de la Vega i a qui segur que un o altre li practica vudú a casa perquè vaja quedant-se calb, va faltar al Ple més important de l'any, el dels pressupostos. I, és clar, quan algú falta a eixe Ple i el que mana no té majoria absoluta, passa el que passa, que els renecs del govern, però sobretot de l'alcalde, s'escolten tot i ser muts. I és que, després d'un debat ben agre on, com sol passar en aquests casos, govern i oposició es tiren els ferros al cap, l'alcalde per poder aprovar els pressupostos ha hagut de fer efectiu el seu vot de qualitat i desempatar la votació... Té castanyes, la cosa! Sobretot perquè segons diuen el regidor faltant se n'havia anat de vacances. Amb el Ple de pressupostos al caure? Ep, que aquestes coses no es pacten abans? Açò de la política té coses curioses, no?

Incompatibilitat de càrrecs?

I ja que estem amb el regidor de la cultureta, diuen també les males llengües, que això de desaparèixer tampoc no és una novetat, sobretot al seu departament, atès que quan el busquen sembla que molt sovint no el troben. Està clar que el departament deu funcionar perquè té funcionaris, ja ho diu la paraula, que el deuen portar independentment que el regidor estiga o no, però,

LA VANGUARDIA

Dormiu felços, gossos

QUIM MONZÓ

f Comparte en Facebook
T Comparte en Twitter
+
1

QUIM MONZÓ
21/03/2017 00:53

[Lea la versión en castellano](#)

Una farmàcia de Benicarló ha trobat la solució per a la por que pateixen els gossos quan arriben les falles, que, aquest any, afortunadament per a molts valencians que n'abominen, es va acabar diumenge a la nit, amb la cremà. Hi ha falles a gairebé cent municipis del País Valencià, de manera que els gossos que van acabar amb ansietat deuen ser milers. Imaginem el soroll que reben amb les despertades de les vuit del matí, amb les mascletades del migdia i amb els centenars de milers de petards, traques, barrens i coets que els perforen les orelles.

si el cap és ell, una mica de presència hauria de tindre, no? Diuen també, que males llengües hi ha al poble que no paren, que tot té a veure amb la seua elecció com a cap d'Esquerra Republicana del país. Valencià, volem dir. Segons sembla fa moltes hores a la capital del regne i ací li toca quan li toca. Però qui li paga no és Benicarló? Doncs així, no hauria de retre comptes primer a casa nostra? Amb les prioritats que hem vist fins ara, no ho tenim tan clar! No es deia que qui paga mana?

Homeopatia contra els efectes de les falles

Canviem de tema que açò de la política, tot i ser local, ja veieu que no té res de tranquil·la i també ens deixa un regust estrany a la boca. I això, al que anàvem, mireu que encara hi ha coses de falles que cuegen ara, en concret una col·laboració, de Quim Monzó, apareguda a *La Vanguardia*, que es feia ressò de la por que pateixen els gossos quan arriben les falles i com una farmàcia de ca nostra havia trobat la solució, homeopàtica, per a alleugerir-los l'ansietat que pateixen durant tots eixos dies amb tanta estridència coetera. I és que amb un sentit auditiu tan delicat no ens estranya que acaben mig bojós de tant de bordar contra el soroll. Certament, la varietat d'animals de dos potes que en eixes dates circula pels pobles fallers fent el cafre és per sortir cames ajudeu-me gossos i no tan gossos. De tota manera, no estaria malament que s'experimentara també amb la resta d'animals fallers, ens referim als de dos potes, per veure si hi ha algun remei perquè recuperen l'enteniment una mica i eixos dies, puguen resultar una mica més suportables a tot el veïnat.

EL MINISTERI INVERTEIX 210.000 EUROS EN LA REPARACIÓ DELS DANYS DEL TEMPORAL

text REDACCI

L'alcalde de Benicarló i el subdelegat del Govern han visitat les obres d'emergència que s'estan portant a terme a la costa Nord i la platja del Morrongo per tal de reparar els danys causats pel temporal del mes de gener. En total s'invertiran a Benicarló 210.000 euros.

Els treballs de reparació dels danys ocasionats pel temporal de passat mes de gener avancen a bon ritme i està previst que finalitzen per a la Setmana Santa. L'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, i el subdelegat del Govern, David Barelles, acompanyats del director provincial de Costes, Fernando Pérez, van visitar les obres d'emergència que s'estan duent a terme a la costa Nord, a l'alçada de la passarel·la de fusta que va quedar totalment inutilitzada pel temporal.

Les obres consistiran en la reconstrucció de la passarel·la i dels penya-segats, que suposaran una inversió de 200.000 euros. Paral·lelament, també s'han dut a terme treballs de millora i adequació a la platja del Morrongo, amb una inversió de 10.000 euros.

L'alcalde ha remarcat que «aquesta era una actuació molt necessària, atès que la costa va quedar molt malmesa pels efectes del temporal» i ha recordat que «es tracta d'una zona turística protegida i de gran valor ecològic i paisatgístic». Per la seua banda, el subdelegat ha subratllat que «el Ministeri ha invertit en la zona nord de la província de Castelló un total de 400.000 euros per a reparar els efectes del temporal, dels quals 210.000 euros han estat per a Benicarló». Barelles ha agraït la «ràpida actuació del Ministeri» i s'ha mostrat convençut que «les platges estaran en el millor estat de cara a l'inici de la temporada turística».

L'OBJECTE DEL DESIG

Fronteres

text JOAN HERAS

La tarda de dissabte camina tranquil·la, amb un aire de primavera que tot just comença a apuntar. L'ampli ventall del mostrari de la roba de la gent que passeja –hi ha qui encara porta l'abric d'hivern i hi ha qui ja vesteix quasi de rigorós estiu-evidencia que la metereologia –com tantes altres coses- es viu de manera molt diferent. Però la gent, gaudint de la tarda de dissabte, passeja sense pressa, vivint els minuts ben lluny de la determinació precisa –i massa quotidiana- de les busques o dels dígets del rellotge.

Just en el moment que passo per davant de l'aparador d'una pastisseria que ens convida -ens incita clarament- a capbussar-nos en un paisatge barroc de mones de tots tipus i per a tots els gustos, capto un retall de conversa d'un grup de quatre dones que durant uns instants han quedat atrapades –com molts altres vianants- PEL fascinant paisatge de coses bones, de coses ben dolces, que la mà dreta del dissenyador d'aquest aparador ha disposat amb aquesta finalitat. Una d'elles ha dit a una de les seves companyes:

-Ei, fixa't en aquesta. T'està mirant, eh?

No sé exactament a quina de les mones exposades es refereix però molt probablement l'exclamació plena de desig va dirigida a una de les figures de xocolata que criden l'atenció. La destinatària del comentari fixa la seva mirada en la figura, somriu, fa un gest d'aprovació i, sense dir res, tot deixant que el desig es fongui, segueixen carrer avall, a la recerca d'altres estímuls que els aparadors els regalïn.

Pel to i la passió divertida i intensa del comentari de la dona em pregunto si és ella mateixa la qui s'ha sentit obertament atreta per aquella figura de xocolata i, per alguna raó, no ho vol manifestar directament o, potser, ella coneix perfectament els gustos de la seva amiga/companya/parenta –vés a saber el seu lligam quin és- i ha decidit fer-li un comentari en to de broma.

El grup de dones es perd carrer enllà però jo em quedo enredat en el comentari "fixa't, que t'està mirant". Aquest és un comentari que no té res d'especial perquè és força habitual quan algú, especialment en to amable o irònic, anima a algú altre a menjar alguna cosa que entra en el terreny dels pecats o de la golafreteria ben evident. Però no sé perquè però l'expressió m'ha fet gràcia i intento descobrir els pilars conceptuals i emocionals que la fonamenten. D'entrada, és força evident que aquest és un exemple de subjectivació, d'humanització, d'un determinat objecte –en aquest cas una mona de xocolata- perquè, d'aquesta manera, ens el fem més proper, més

nostre. En realitat allò que fem és establir una relació amb un objecte que el volem subjecte, és a dir, actiu –i, per tant, essencialment humà. La mirada és la principal font de comunicació no-verbal a distància -en un nivell de proximitat, sens dubte és el tacte el principal sentit i mitjà de comunicació- i precisament amb la mirada s'estableix contacte, es diuen coses, es manifesten desitjos.

Però estic força convençut que en el cor d'aquesta mena de subjectivació d'un objecte hi ha la voluntat de dipositar en l'*altre* –i això encara que aquest altre sigui un objecte inanimat- la responsabilitat de la meua acció. Si la figura de xocolata m'està mirant, és a dir, m'està incitant –demanant, suggerint, animant, estimulants, motivant, empenyent...- a menjar-me-la, a assaborir-la a plaer, és perquè en certa manera m'hi he vist forçat. Si és així, tinc una certa disculpa, perquè encara que sé perfectament que la xocolata no em va bé, que m'engreixa, que no sé quins altres mals em causa, jo sé que en el fons no volia menjar-me-la però m'hi he vist arrossegat per la convicció quasi lasciva de la mirada d'aquella figura. El meu pecat, doncs, no em fa plenament responsable de la meua acció. Sóc, això és cert, responsable de no saber dir no al desig, de no saber apagar l'esca del *pecat*. El mecanisme té la seva gràcia, oi? Però no em direu que és un mecanisme estrany perquè qui més qui menys, en aquesta o en altres situacions, busca situar l'origen d'allò que s'ha fet i que no es volia fer en l'*altre*, més enllà de la seva estricta voluntat.

Si la dona que ha exclamat "Fixa't, t'està mirant" hagués caigut a la temptació i hagués comprat la figureta, podríem dir que, en realitat –i ho diem a la manera de Cortázar- probablement és ella la qui ha estat regalada a la figureta de xocolata.

DIVENDRES SANT

text MIQUEL IRUELA LÓPEZ

PORTAVEU DE LES JERP-V-BENICARLÓ

M'agrada pensar que les efemèrides són el santoral dels ateus. No cal dir que a primera vista, i en essència, ambdós conceptes són difícilment equiparables; però em plau observar que mantenen una característica comuna tan important com ho és la referència. A data d'aquestes línies, per exemple, seria Sant Plató (de Constantinoble), el Dia Internacional d'Informació sobre el Perill de les Mines, l'aniversari de Gary Moore o el dia que va morir Martin Luther King. Tot a la vegada, i potser per a molta gent, res d'això, res en absolut. Al cap i a la fi cadascú recorda, celebra o plora les dates que vol, o les que pot.

Els valencians i les valencianes tendim a ser inconstants en la mesura que recordem les coses. Potser és que mirem el calendari d'algú altre, tal volta un on les dates en roig són diferents, alienes; però el que no podem passar per alt és que abril és un mes carregat d'efemèrides per a nosaltres. Com a mínim, som arrossegats i ens deixem arrossegar, en part pel guirigall que podríem dir més o menys la totalitat de la progressia espanyola organitza quan som quasi al bell mig del mes. Així doncs, el 14 d'abril és pràcticament una festa nacional clandestina, però tolerada. Nosaltres, com no, ens sumem a aquesta recança festiva, i no és estrany que celebrem el naixement de la Segona República Espanyola, atès que València en féu el paper de metròpoli durant el primer any de Guerra Civil. La nostra capital fou també la de de tothom qui se sentís espanyol, bastió de l'antifeixisme i un node cultural immens en el context de l'època. Abans, però, formàrem part de l'esclat d'alegria que suposà el naixement de la República l'any 31, la seua Constitució i les tribulacions polítiques posteriors que anaren a morir al cop d'estat de Franco. Així, el 14 d'aquest mes celebrem el naixement d'una nova Espanya que va morir d'infant, sense l'oportunitat de madurar, de conèixer-se, d'entendre's a ella mateixa i a totes les seues parts. Una Espanya que enyorem, almenys, com a representació dels valors republicans de justícia i igualtat que no van poder arribar a ser.

El que ens ha quedat, molts episodis i molts girs argumentals després, és un Estat espanyol que es

precipita en un pla seqüència cap a l'abisme del control absolut per part de les oligarquies, en braços del neoliberalisme corrosiu, quan no de la dreta més pudenta i del feixisme més flagrant. Un país on es condemna abans un artista per fer una cançó o una estudianta per un acudit que als grups de *rojigualda* i *aguilucho*, assetjadors i violents, si no assassins en el pitjor dels casos. Per no parlar de la immensa sort que es té quan es viu a l'ombra de la Família Reial, que impermeabilitza contra qualsevol represàlia seriosa tot allò que toca. Un país on un símbol religiós o la tradició més carrincona tindran més suport institucional i judicial que la pròpia dignitat humana. Un país on les dones assassinades es *moren* [sic] i on la lluita pel dret a existir es persegueix. Aquest és el país que ens quedà passada la Segona República; això sí, després d'un llarguíssim entreacte.

Aquesta Espanya incòmoda, que ens dol veure i patir en el nostre dia a dia, no és una cosa de què vulguem desempallegar-nos de qualsevol manera. No podríem renunciar-hi mai, després de tants anys, a quelcom que en certa manera ja forma part de nosaltres. Però la noció de ser alguna cosa més, de saber-nos diferents en valors i en la nostra cosmovisió, de tenir clares les nostres arrels, ens obliga a marcar en roig una altra data. El 25 d'abril el poble valencià celebra una derrota, el dia que deixàrem de ser un estat per a ser annexionats a una realitat que molta gent no sent com a seua. Aquesta diada tràgica ens recorda que ens hem de reivindicar com el que som, i que hem d'avançar cap al que volem ser. I com a republicans i d'esquerres que som, només aspirem a que la República del País Valencià i la Tercera República espanyola puguem un dia mirar-se com a iguals, atès que sabem que l'associació sempre dóna més i millors fruits que el vassallatge. Tant de bo puguem marcar aquestes dates al calendari.

PARTIT SENSE HISTÒRIA

text VICENT T. PERIS

A vore, amb l'experiència que tinc acumulada d'aquests anys de periodista esportiu en aquest gran mitjà de comunicació, em coinsidero en condicions de dir que diumenge passat el CD Benicarló no va disputar precisament el millor partit de la seua història. Ni de bon tros. Jo ho vaig saber de seguida, el meu instint no em traïex mai. Només entrar al camp de futbol, vaig alçar la vista i vaig comprovar que una de les cadires de la graderia era ocupada pel llegendari exalcalde de San Jorge. Ho vaig tindre clar. A patir. Però una cosa és patir veient bon futbol i una altra molt diferent és passar-se tota l'estona tractant de comprovar que, efectivament, les busques del relloge no s'havien espatllat. Tedi infinit, sí.

Encara com en vam treure un empat (a zero, per descomptat) perquè al principi tenia el pressentiment que perdríem. El rival sobre el paper no era res de l'altre món i ocupava/ocupa un dels darrers llocs de la taula classificatòria. L'Alcalà, acostumat a jugar segons em diu el papa a primera regional, venia d'empatar de casa del líder i duia tres o quatre jornades sense perdre.

L'absència de la meua Margot va facilitar que el papa es decidís a acompanyar-me. No l'havia vist jugar mai jo l'Alcalà. Ja voràs, em va dir, van vestits com lo Barcelona i són «valents» -ell diu «valents» quan vol dir que no tenen problemes a posar-se precisament en problemes. No ho saps tu. Els Herrera, Calduch, Ebrí, Pitarch, Iturat... sempre han donat la cara.

Ni una. El papa no en va encertar ni una. Primera, no anaven de blaugrana sinó amb una samarreta groga i uns pantalons blancs. Segona, a l'alineació inicial només hi havia un xicot que era del terreny i parlava valencià, la resta, tots d'importació. Hi va haver un moment que sobre el camp hi havia deu colombians. Quines coses més estranyes. No sé, ni ho vull saber, d'on hauran sortit els diners per pagar tots aquests xiquèllos. Perquè bé deuen dormir en algun lloc, bé deuen menjar, bé deuen tindre les necessitats vitals de tothom. I tot això, qui ho pague? Aquesta colla de bons xics és impossible que senten cap color i segurament un dia vindrà una millor oferta d'algun lloc de Déu sap on i se n'aniran a Déu sap on i els gaspatxers es quedaran com fava. Tots aquests invents de no «invertir» en plantilles que no es puguen mantindre no resulten bons a la llarga. A Vinaròs mateix en tenim l'exemple.

En fi. Abans de començar el partit es va guardar un minut

de silenci per la mort d'Ismael Mora, pare del nostre exjugador Raúl. La primera part no va tindre cap història, però és que cap. Nosaltres sí, ens vam arrimar a porteria però no vam crear ni una ocasió de perill. L'àrbitre es va engolir unes claríssimes mans d'un defensa nostre dins de l'àrea. No les va xiular i, per tant, no va ser penal.

A la segona part van sortir més endollats els nostres. Marcos Cano va tindre una magnífica ocasió que va treure amb les anques un defensa foraster. I poca cosa més. L'àrbitre es va engolir en aquesta ocasió unes claríssimes mans d'un defensa d'ells dins de l'àrea. No les va xiular i, per tant, no va ser penal. En pau. A les acaballes, Marcos Cano li va fer la passada de la mort a Òscar Garcia i, amb tota la porteria per a ell, la va llençar fora. Inaudit. I ja en temps de descompte, ells també van xutar a porta, però no van comptar que el porter també jugava.

I aquesta és la història d'aquest partit sense història. Dissabte vinent, a les set de la tarde, visitem el líder de la categoria, l'Acero del Port de Sagunt. Ací els vam fer passar pel cercolet i suposo que allà ens tindran ganes. I què?

FENT CISTELLA!

text CEIP MB

Tots els nostres alumnes d'Infantil i Primària del CEIP Marqués de Benicarló han pogut gaudir d'una Jornada de bàsquet gràcies a l'activitat de promoció d'aquest esport d'equip que ha realitzat el Club Bàsquet Benicarló al nostre centre. Gairebé durant tot el matí, els dies 24 de març, 28 de març i 3 d'abril, han anat passant tots els xiquets i xiquetes, que han après com agarrar el baló, com tirar a cistella, com botar la pilota ... a més de passar-ho molt bé amb els jocs, la música i la demostració que han fet els jugadors del Club que ens han visitat. Ha estat una experiència única per a tots, sobretot per als més menuts.

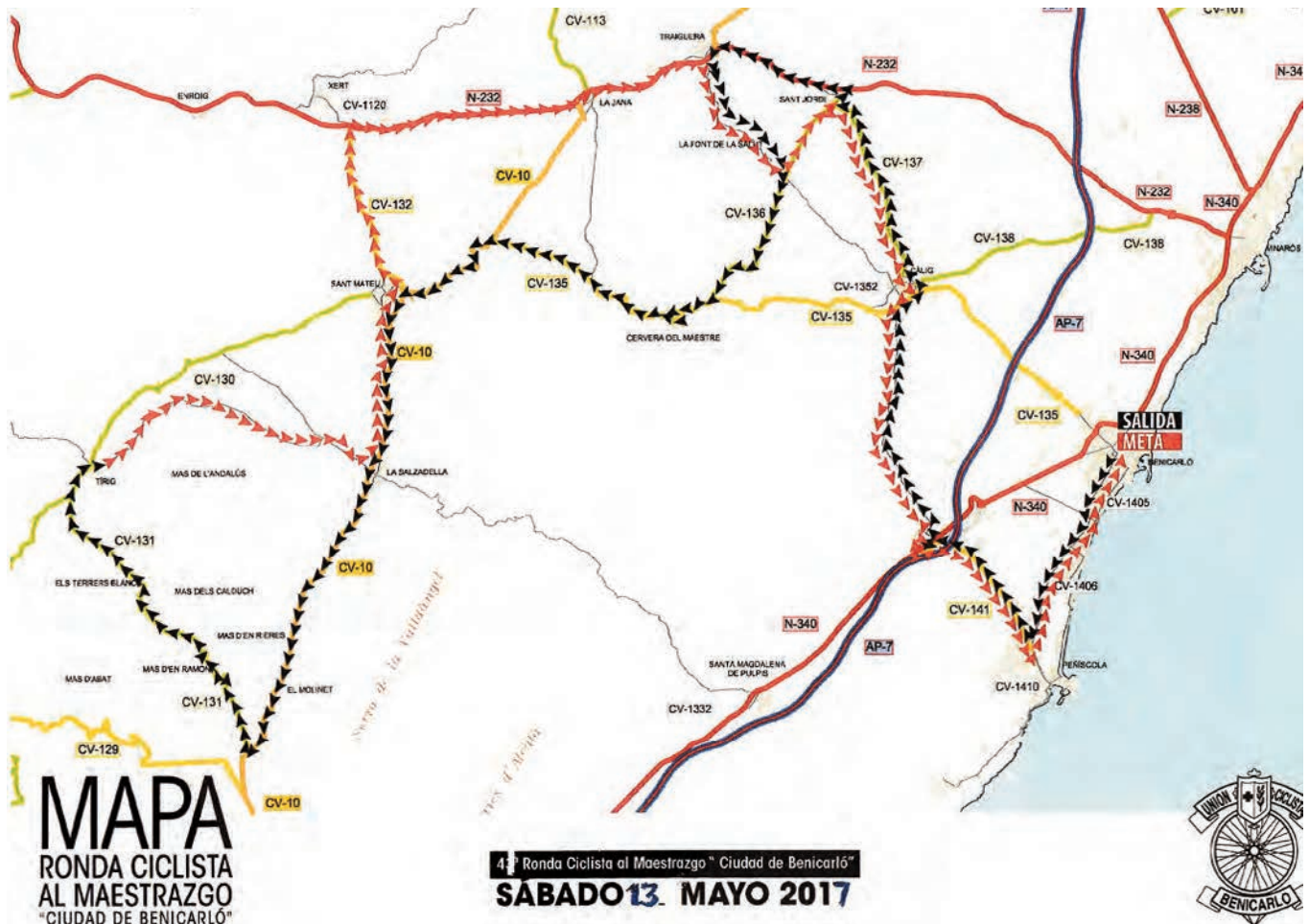

44a RONDA CICLISTA AL MAESTRAT

text i foto GREGORIO SEGARRA

Organitzada, com sempre, per la Unió Ciclista Benicarló, el dissabte 13 de maig tindrà lloc una nova edició de la tradicional Ronda Ciclista al Maestrat- "Ciudad de Benicarló".

Amb un itinerari pràcticament idèntic al de la passada edició, la novetat més significativa és el retard del començament de la prova fins a les 16 hores. La carrera està reservada a les categories Elit i Sub-23 i és d'inscripció "open". S'espera la participació, aproximadament, d'un centenar de ciclistes.

ES CREA UNA SELECCIÓ DE BÀSQUET DEL BAIX MAESTRAT

text VICENT FERRER

Peníscola, Benicarló i Vinaròs creen una selecció de jugadors dels tres clubs per unir forces i sinergies de cara al futur.

Els tres municipis es plantegen la celebració de partits en la categoria junior femení i masculí i sènior en les tres seus com a projecte conjunt a les escoles de bàsquet. Amb l'objectiu d'avaluar la situació d'aquesta disciplina a la comarca i mesurar les forces del conjunt dels seus jugadors davant d'altres equips de comarques veïnes, naixia fa diversos mesos la proposta de crear una selecció comarcal amb la col·laboració del Bàsquet Club Peníscola, el Club de Bàsquet Benicarló i el Club de Bàsquet Vinaròs Servol. Així es presentava aquesta setmana, a la Ciutat a la Mar, i es donaven a conèixer els primers partits. La col·laboració de les àrees d'esports dels tres consistoris i la cessió de les infraestructures esportives respectives per a disputar els partits ha tingut com resultat la programació dels primers partits de la selecció comarcal de jugadors de les categories junior femení i masculí, així com sènior. Concretament, el divendres 14 d'abril es disputaran els partits a Peníscola, contra una selecció dels jugadors de Terres de l'Ebre així com contra el club Nou Bàsquet. El dia 16, a Vinaròs, es mesuraran les forces contra l'Amics i el CB Castelló i, finalment, el dia 18 a Benicarló s'enfrontaran contra el CBC i el club de Bàsquet de Tortosa. Raquel París, regidor de l'àrea d'Esports de Peníscola, on va tindre lloc la presentació de la iniciativa, ha valorat i animat la proposta conjunta dels tres municipis i ha felicitat als tres clubs per la proposta, "promoure les accions entre els clubs i els tres municipis enforteix l'esport de la nostra comarca que podrà beneficiar-se de les sinergies per a ser més competitiu". La iniciativa, que arranca amb les categories superiors, té vocació d'ampliar-se cap al bàsquet base, que compta amb quasi 500 jugadors entre els tres clubs comarcals, "la qual cosa suma el valor de la col·laboració i el

DATA	SENIOR	JUNIOR MASC.	JUNIOR FEM.
Divendres 14 d'abril Peníscola		SELECCIÓ TERRES DE L'EBRE a les 17:00 h.	NOU BÀSQUET a les 12:00 h.
Diumenge 16 d'abril Vinaròs	AMICS a les 19:00 h.	AMICS a les 17:00 h.	C.B. CASTELLÓ a les 12:00 h.
Dimarts 18 d'abril Benicarló	TORTOSA a les 20:45 h.	C.B.C. a les 18:45 h.	

Patrocina: **artkrom**
 taller de serigrafia
 Tel.: 964 40 28 42
 estampacions textils
 grups de empreses
 adhesius - plaques
 Vinaròs
 www.artkrom.com

companyerisme en els clubs rivals, fomentant que els nostres xics i xiques juguen en contra en les respectives lligues i també junts en la selecció". El treball conjunt dels clubs pot facilitar des de l'assumpció de despeses de desplaçaments de forma compartida fins a garantir que equips amb excedents completen equips que en altres clubs, en algunes categories, compten amb insuficient nombre de jugadors, "garantint que cap dels jugadors i jugadores es quede sense equip; una excel·lent iniciativa que recolzem des de l'àrea d'Esports de l'Ajuntament de Peníscola, com no podria ser d'una altra manera" va concloure Raquel París.

BÀSQUET: LA DERROTA DEL SÈNIOR DEL CB BENICARLÓ ELS ALLUNYA DE L'ASCENS DIRECTE A LA PRIMERA DIVISIÓ

text VICENT FERRER foto CBB

El sènior masculí autonòmic va patir la seua primera derrota en la segona volta, després d'11 triomfs consecutius perd totes les seues opcions de quedar campió i ascendir directament a la Primera Divisió.

El Benicarló va perdre a la pista de l'Alcàsser per 14 punts, 83-69, contra un rival que va certificar amb la seua victòria, la permanència en la categoria. L'equip valencià va demostrar ser millor equip del que dicta la classificació, amb un potent joc interior i un gran encert en el tir exterior. El Benicarló va començar manant 8-3 en els primers minuts. No obstant açò, l'Alcàsser va ser entrant en el partit posant en dificultats als benicarlandos. Abans del descans, la diferència a favor dels locals ja va arribar a ser superior als deu punts. En la segona meitat, cada parcial a favor del Benicarló era respost per un altre a favor dels valencians. El xoc semblava decidit amb el 69-56 faltant cinc minuts, però un 10-0 de parcial per al Benicarló va igualar el partit. Encara així, faltant dos minuts, amb el 71-68 en el marcador, un altre parcial de 12-1 per als locals va sentenciar el partit per a posar el 83-69 final. Amb el resultat, el Benicarló segueix segon, però a una victòria del líder i basketaveratge en contra a dos jornades, per la qual cosa el Vinaròs és el campió i els benicarlandos hauran de guanyar el que resta per a poder jugar la promoció. Pel Benicarló van jugar: Byron Richards (5), Luis Salvador (17), David Miakanda (17), Ernest Ngome (16), Sergio Laso (6); cinc inicial; Pau París, Pau Cues (1), Juanjo Monforte (7). Resta de resultats del Club: Sènior 2a Zonal: Hotel Los Delfines Peníscola-Benicarló 60, Nules 48 Júnior Masculí Preferent: Port Sagunt 52, CB Benicarló 75 Júnior Femení 1a Zonal: El Pilar B 48, CB Benicarló 53 Cadet Masculí 1ª Zonal: CB Benicarló 65, Peníscola BC 20 Infantil Femení Preferent: Vila-real BC 39, CB Benicarló 35 Infantil Masculí Preferent: CB Benicarló 53, Don Bosco 63 Infantil Masculí 2a Zonal: Port Sagunt 49, CB Benicarló Roig 71. Jesuïtes Blau 52, CB Benicarló Blanc 58 Aleví Masculí 1a Zonal: CB Benicarló 78,

CB Borriana 42 Patronat Castelló: Cadet Masculí 42, CBC IES Politécnic 39 Infantil Mixt 11, CB Castelló Verd 93 Aleví Roig 43, Vila-real BC 29 Aleví Blanc 20, CBC Antonio Arnelles 33 Aleví Negre 66, CBC Isidoro Andrés-Carles Salvador 33 Aleví Femení 29, CB Castelló Negre 38 Benjamí Blanc 28, L'Alcora 33

ESCACS: EL RIU SÈNIA BENICARLÓ VA JUGAR EN LA FINAL DEL TORNEIG D'AMPOSTA

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat va tenir lloc a Amposta el prestigiós torneig d'escacs que va reunir un total de 59 equips i més de 240 jugadors federats a Catalunya, de totes les categories.

Des de grans mestres fins a joves promeses. El Riu Sènia Benicarló va estar representat per dos equips, un de primera categoria provincial i un altre de tercera categoria provincial. El Riu Sènia Benicarló A va estar format per: Enoc Altabás, Jorge Gutiérrez, Daniel Domínguez i Ernesto Albalat, que amb 6,5 punts de 9 possibles va ser el cinquè millor jugador de la categoria i el millor tercer tauler. El Riu Sènia Benicarló C va estar format per: Elíes Alberich, Oscar González, Tomas

Butkis, Hugo Desir i Joan de Gustín. El primer quedà setè d'un total de 10 equips mentre el tercer equip del Riu Sènia Benicarló va quedar novè.

TERCER CONTROL MÀSTER AMB RÈCORD MUNDIAL DEL NADADOR ROBERTO ALBERICHE A LA PISCINA BENICARLANDA

text i foto CNB

Dissabte 1 d'Abril, a la piscina municipal de Benicarló, va tindre lloc el tercer control provincial Màster amb participació de 141 nedadors de 12 clubs.

El club Natació Benicarló, dirigit per Myriam Martínez, va presentar un equip format per 17 nedadors: Fernando Arnau, Jose Luís Beltrán, Javier Roca, Javier Vicente, Jordi Curto, Alexandre López, Elena Lores, Enrique Foix, Damián Vidal, Jaime Ibáñez, Marta Nieva, Idoia Vinaiza, Marc Sánchez, Higinio Porcar, Enrique Foix, Eloy Vinaiza i Miguel Piñana.

L'actuació dels benicarlandos va ser molt bona, en conjunt, destacant especialment:

Idoia Vinaiza, primera, als 50 lliures, amb 31.99 M i segona, als 100 estils; Miguel Piñana, primer, als 100 esquena, amb 1.03.06 M i tercer, als 800 lliures; Eloy Vinaiza, tercer, als 100 esquena; Elena Lores, tercera, als 200 braça i Jaime Ibáñez, tercer, als 200 braça.

La gran notícia de la jornada la va protagonitzar el veterà nedador canari Roberto Alberiche de 86 anys. Alberiche, que competeix pel club Máster Murcia, va batre, a la seua sèrie dels 200 lliures, el rècord del món Màster dels 200 lliures en piscina curta, que ja tenia ell mateix des de gener del 2016, per a la franja d'edat d'entre 85-89 anys, amb un temps de 2.53.91 M (rècord pendent, ara, d'homologació oficial).

Roberto Alberiche, la veritable atracció del control, es va fotografiar amb l'equip Máster del Club Natació Benicarló i amb alguns aficionats. Tots tingueren molt present que, fins ara, no s'havia aconseguit mai un rècord del món a les instal·lacions de la piscina municipal de Benicarló.

